

Edellisen johdosta

Olen vielä tympeytyneempi tällaiseen polemiikkiin kuin arvosteltavani, joka »pohjaltaan kiittävään» esittelyyni vai-vautui laatimaan sitä laveamman vasti-neen, mutta muutaman sanan selitys tuntuu kuitenkin aiheelliselta.

Prof. Kettunen myöntää, että olen mainitsemiani painovirheitä löytänyt-kin, mutta lisää, että kymmeniltä peräk-käisiltä sivuilta en ole huomannut aino-aakaan. Hän lienee unohtanut, että sa-noin antaessani hänen pyynnöstään ar-vostelijankappaleeni — »mahdollisen toisen painoksen korjaamista varten» —, etten suinkaan ole tullut jokaista havait-semaani virhettä merkinneeksi.

Koska Kettunen kaipaa perustelua sille käsitykselleni, että teoksen tyyliä olisi voitu virkerakenteiden huolittelulla parantaa, esitän muutaman lainauksen: »On myös julkaissut runoja ja arvokkaita tutkimuksia mm. sikäläisessä 'Finnbygden' lehdessä. Jykevärakenteinen, arvokkaan näköinen vanha herra. Puhuu kyllä melko sujuvasti äidinkieltään, vaika paneekin kirjasuomea sekaan» (s. 48); »Oli komeanpuoleinen, miehestään eronnut maatoihin tottunut ihminen, ja oli hänellä n. 5-vuotias lapsikin, tyt-

tönen, johon arvelin Jussin mieltävän, ja kukaties mieltävän äitiinkin, kun tuo teki luotettavan vaikutuksen, lupasi pal-vella sovitusta palkasta (40 kruunua kuussa) ainakin koevuoden, jonka jäl-keen matkaraha Ruotsiin ja takaisin Suomeen maksettaisiin, niinkuin Jussi oli kaiken varalta neuvonut tinkimään» (s. 128—); »Muuten sama Klyypän talo, josta jo ensi matkani yhteydessä olen puhunut, isäntä *valtasuomalaisia* hänkin, lapset suomea taitamattomia, yhdestä tuli räätäli Tukholmaan ja hänen pojas-taan lääkäri, jonka omaisuutta kuuluu nykyään olevan Juhoila lähiympäristöi-neen» (s. 140).

Suomalaisessa Suomessa ilmestynyt pikku kirjoitelmani suuntautui — kuten uskon useimpien lukijoiden ymmärtä-neenkin — hyödyttöntä ja maneerimaista virkkeiden pirstontaa vastaan. Siinä yhteydessä ei ollut tarpeen puhua sanan-parsista eikä muistakaan poikkeuslau-seista, joiden olemassaolo ei toki ole ollut minulle tuntematon. Jos professori Ket-tunen olisi lukenut kirjoitukseni tarkasti, ei kaunokirjailija Kettusellakaan olisi pitänyt olla aihetta närkästykseen.

PAAVO PULKKINEN